

บทที่ 1

บทสรุปเกี่ยวกับความต่อเนื่อง

การรักษาความต่อเนื่อง (CONTINUITY) ในการผลิตรายการโทรทัศน์ หมายถึง การเสนอภาพและเสียงที่มีความต่อเนื่องกันซึ่งควรแสดง เรื่องราว แสง สี เสียง ซึ่งผู้ชมรายการโทรทัศน์แล้วสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ แต่บางครั้งการแสดงผลอาจจะไม่ต่อเนื่องก็ได้ ในภาวะสมมติที่กลับต้องการอำนาจให้ผู้ชมคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่

ดังนั้นการรักษาความต่อเนื่องที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้จะหมายถึงเฉพาะการแสดงที่มีความต่อเนื่องเท่านั้น การที่รายการโทรทัศน์จะออกมาสู่สายตาผู้ชมนั้นต้องผ่านขั้นตอนการทํางานหลายขั้นตอน เช่น ขั้นตอนการเขียนบท การถ่ายทำ การตัดต่อ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวก็จะกล่าวถึงถึงภาพและเสียงที่จะออกมามีขั้นตอนสุดท้ายว่ามีความต่อเนื่องหรือไม่ ในบทนี้จะกล่าวถึงความต่อเนื่องในเรื่อง เวลา ระยะห่าง และทิศทาง

1. ความต่อเนื่องของเวลาในรายการโทรทัศน์

ในการชมรายการโทรทัศน์นั้นส่วนใหญ่แล้วจะสังเกตเห็นว่าเวลาที่เปลี่ยนไปคือ กลางวัน หรือกลางคืนเท่านั้น เพราะว่าส่วนใหญ่แล้วจะถ่ายทำในห้องสตูดิโอ ซึ่งสามารถควบคุมแสงไฟตามความต้องการได้ว่าจะให้ออกมาอย่างไร แต่เมื่อต้องถ่ายทำนอกสถานที่ ก็จะทำให้มีปัญหาเกิดขึ้น เพราะเวลาจริงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจะเปลี่ยนไปทุกขณะ ดังนั้นเวลาถ่ายเหตุการณ์ต่อเนื่องกันก็ต้องดูแสงไฟต่อเนื่องกันด้วยว่าเหตุการณ์ไหนเกิดขึ้นก่อนเกิดขึ้นหลังแล้วซ้ำแย้งกันหรือไม่

เวลาในรายการโทรทัศน์แบ่งได้ 4 เวลา คือ เวลาปัจจุบัน เวลาอดีต เวลาอนาคต และเวลาที่มีเงื่อนไข และความต่อเนื่องของเวลาลักษณะจะเป็นกรณีเฉพาะไป เช่น ความต่อเนื่องของเวลาปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะเป็นเวลาปกติ ซึ่งใช้มากที่สุดในการถ่ายทำทั้งในสตูดิโอ และนอกสถานที่ การรักษาความต่อเนื่องกรณีนี้ถ้าในสิ่งนั้นตรงกับเวลาที่ต้องการถือว่าเป็นเวลาใหม่ อย่างที่เหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น ออกจากบ้านตอนเที่ยงแล้ววิ่งมาลัดกับบ้านกลับเป็นเวลาเช้า หรือขยับที่จะเนื่อง เพราะว่าอาจจะโผล่เรื่องแสงและเวลา

ความต่อเนื่องของเวลาในอดีตในช่วง 2 ปีระลอก คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
กลับเหตุการณ์ย้อนหลัง (FLASH BACK) เป็นเหตุการณ์เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ หรือ
แบบนิยาย สามารถนำโลโก้การจลาจลไปเป็นฉากในอดีต แฉง สี เสื้อผ้า หรืออีกวิธีหนึ่ง
ก็ให้วันสงกรานต์ เรื่องในอดีต แล้วเบลอสถานเข้ากับเหตุการณ์ในอดีต ในความรู้สึกของคนที่ดูจะ
รู้ว่าเนื้อเรื่องกำลังเล่าเหตุการณ์ในอดีตที่ตามมา

ความต่อเนื่องของเวลาในอนาคต การเสนอเวลาในครั้นส่วนใหญ่ใช้ในหนังสือ
วิทยาศาสตร์ เช่น เรื่องที่กล่าวการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เรื่องการสำรวจดวงจันทร์
การที่มีมนุษย์ไปอยู่อีกโกลนหนึ่ง การถ่ายทำเหตุการณ์เหล่านี้ต้องคำนึงถึงจินตนาการของผู้ที่
ว่าสามารถเข้าใจเหตุการณ์นั้นอย่างต่อเนื่องหรือไม่ เพราะถ้าวิทยาศาสตร์จะต้องมีเหตุผลว่า
ทำไมถึงเกิดเหตุการณ์อย่างนั้น การใช้เวลานั้นต้องให้ความระมัดระวังเอาที่ลัด เพราะ
มันจะลือออกมาไม่เข้าใจ

ความต่อเนื่องของเวลาที่มีเงื่อนไข เวลาชนิดนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เราจะสื่อถึงเหตุการณ์
ซึ่งเกิดขึ้นเฉพาะครั้นไม่เกี่ยวข้องกับเวลาในอดีต ปัจจุบัน อนาคต การใช้เวลาครั้นนี้ เช่น การ-
ต้นร้าย อาการของคนเรา คนที่เป็นโรคนางประสาท โดยจะมีภาพชัดบ้าง ไม่ชัดบ้าง บิดเบี้ยว
เช่น ฤทธิ์ของการให้แสงประกายประสมอุบัติเหตุลุดาบอด ก่อนที่ตาจะบอดก็ใช้กล้องแทนสายตาวันสง
มองเห็นภาพข้างหน้าไม่ชัด แล้วก็มืดไป ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เรียกว่า เวลาที่มีเงื่อนไข ซึ่งเรา
สามารถเสนอให้ผู้ที่สามารถเข้าใจได้ และรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในเหตุการณ์

2. ความต่อเนื่องของระยะเวลา

เป็นที่ทราบแล้วว่า การเสนอเหตุการณ์ต่างๆในรายการโทรทัศน์นั้นไม่ใช่เสนอเหตุ
การณ์เหมือนกับเหตุการณ์จริงตลอดเวลา เราสามารถย่อหรือขยายเหตุการณ์ได้ เช่นการที่ตัวแสดง
ยืมรถจากกรุงเทพฯไปเชียงใหม่ เราไม่จำเป็นต้องเสนอเหตุการณ์ทั้งหมดของการเดินทางว่าผ่าน
ที่ไหนบ้าง เพียงแต่เสนอเหตุการณ์ที่แสดงว่าตัวแสดงกำลังจัดเสื้อผ้า สิ่งของที่จะไปพักตากอากาศ
แล้วมีเวลาไปพักผ่อนแล้ว โดยที่คนดูสามารถเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมดไม่จำเป็นต้องเสนอทั้งหมด

นอกจากการย่อระยะเวลาแล้วยังสามารถยืดระยะเวลาให้มีคามน่าสนใจได้ เช่น
การที่ตัวแสดงเป็นนางงามโลกย้ายมาว่าเธอมีไม่ตายได้ไม่ขึ้น ก็ฉายให้ดูตามโลก ยืดระยะเวลา
ได้

ศิลปะ ที่กล่าวมาอยู่ในเทคนิคในการถ่ายทำ เพื่อสนองระบอบทางที่เป็นจริงได้ เช่นการใช้เลนส์มีผลต่าง ๆ ทำให้ผู้ดูคิดว่าภาพอยู่ในโลกหรือโลกกว่าปกติได้ การเป็นระยะลึกของภาพ หรือ (PERSPECTIVE) ก็อำพรางภาพทางนูนได้

3. ความต่อเนื่องของทิศทาง

รายการโทรทัศน์นั้นเป็นการเสนอภาพที่ถ่าย SHOT หนึ่ง ๆ แล้วนำมาตัดต่อกัน กลายเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการที่จะนำภาพที่ถ่ายมาจากที่ต่างกันมาต่อกันโดยทิศทางของการแสดงไปในทางเดียวกันจึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาว่าใช้วิธีอย่างไร

ปกติแล้วเราคงจะไม่ค่อยคำนึงถึงเรื่องนี้เท่าไรนัก เนื่องจากในขณะที่เราชมรายการโทรทัศน์ เราจะสนใจเรื่องราวมากเกินไปจนละเลยของสิ่งทิศทางการแสดงว่าเป็นอย่างไร ในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้นการดำ ควบคุมตำแหน่งกล้อง มุมกล้อง ต้องคำนึงถึงเวลาด้วย หน้า และเวลาที่จะตามหาว่าเหตุการณ์เชื่อมโยงอย่างไร

ผู้ผลิตรายการสมัครเล่นมักจะคิดว่าเมื่อถ่ายแล้ววิวิภาพหลังส่ายก็จะจำขมุนั้น เข้าใจ ลากต่อไปอาจจะวางกล้องตั้งตรงข้าม เพราะวิวิภาพส่ายแล้วเพื่อเอาตาช่ายกลับแล้ว ทิศทาง การแสดงจะผิดพลาด ซึ่งทำให้คนดูเกิดความสับสน เพราะว่าเดิมทีแสดงกันทางซ้าย แต่เรื่อง ภาพอีกภาพหนึ่งด้านกลับกันทางขวา ดังนั้นการรักษาความต่อเนื่องของทิศทาง จะต้องทำ ความเข้าใจกับขั้นตอนการเกิด โดยปกติกล้องหรือผู้บันทึกภาพจะลองรู้และเข้าใจความ ต่อเนื่องของทิศทางที่สลับเปลี่ยนกันในขั้นตอนการตัดต่อ

ทิศทางของการแสดงเพียงได้ 2 อย่าง คือ การแสดงที่มีการเคลื่อนที่ และทิศทางที่ ไม่มีการเคลื่อนที่ ทิศทางที่มีการเคลื่อนที่ เช่น ทิศทางเดียว เช่นจากซ้ายไปขวา หรือจากขวา ไปซ้ายตลอด การใช้ทิศทางชนิดนี้ต้องการสื่อถึงการเดินทางของตัวแสดงว่าเดินทางมุ่งไปที่ไหน ด้านหนึ่ง ถ้าเป็นการเคลื่อนที่ทิศทางซัดแย้งก็สื่อได้ว่าตัวแสดงเดินทางกลับจากเส้นทางเดิม ซึ่งการใช้ทิศทางอย่างนี้สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ ด้วยภาพเพียงอย่างเดียวไม่จำเป็น ที่จะต้องมีคำบรรยาย อีกประการหนึ่งคือการเคลื่อนที่ทิศทางที่เป็นกลาง เช่นการเดินทางมาข้างหน้า หรือการเดินทางออกข้างหลังไปข้างขวา แล้วนี้ทำให้ผู้บันทึกภาพรู้ได้ว่าผู้เข้าร่วมอยู่ในเหตุการณ์นี้ด้วย

และผ่านการนำไปใช้... การนำ... ไปใช้...
ไว้ระหว่างการเดินทาง... หรือนำไปใช้ในกรณีที่เป็นการเคลื่อนที่บนแนว...
ได้เป็นอย่างดี

ทิศทางของแสงจะไม่เคลื่อนที่ คือการถ่ายเทความร้อน ซึ่งถ้าเคลื่อนที่...
จะลดลงอยู่ในเวลาเดียวกัน เช่นเวลาที่เป็นการเดินทาง... การรับความถี่ของเสียง...
ประเภทนี้... คือเห็นที่ลำแสงไว้ ระหว่างการเดินทาง...
ด้วยการวางกล้องไว้เคลื่อนที่... เพื่อที่ความถี่ของแสงจะไม่มีการกระจัด...
ทางซ้ายกลับไปยังทางขวา หรือกลับอยู่ทางขวาด้วยไปยังทางซ้าย

การบันทึกภาพโดยใช้ความถี่ของ

เทคนิคนี้จะนำมาใช้ในการถ่ายภาพเพื่อให้ได้ภาพที่มีความละเอียดสูงเป็น 2 เทคนิค คือ
เทคนิคภาพถ่ายระดับ (MASTER SCIENCE) กับ เทคนิค 3 เทก

การถ่ายภาพระดับเทคนิคภาพถ่ายระดับ คือ การบันทึกภาพเทคนิคที่เพิ่มขึ้นใน
จากหนึ่งอย่างละเอียดในอีกด้าน เป็นการบันทึกภาพอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามลำดับ
ตั้งแต่จนจบ การบันทึกประเภทนี้สามารถใช้กล้องตัวเดียวหรือกล้องหลายตัวในการถ่ายภาพได้
ไว้ ในกรณีที่ถ่ายภาพสิ่งๆ หนึ่งจะถ่ายเทคนิคก่อนแล้วจึงค่อยถ่ายเจาะภาพ CLOSE-UP
ในการที่ถ่ายใช้กล้องหลายตัวบันทึกภาพไปพร้อมกันโดยกล้องแต่ละตัวก็จับภาพที่ต่างกัน

การถ่ายภาพระดับเทคนิค 3 เทก ก็เป็นการถ่ายภาพการแสดงเป็นข้อๆ โดยที่
การแสดงของหัวข้อและท้ายข้อต่างกัน ซึ่งเรียกว่า TRIPLES TAKE TECHNIQUE โดยที่
จะต้องการแผนการถ่ายไว้ด้านแสดงสามารถแสดงได้ต่อเนื่องกันคือ จะแสดงเหมือนกันทั้งหัว
ท้ายๆ เพื่อให้ภาพที่แสดงนั้นมีค่าต่อเนื่อง

การเชื่อมเวลาและสถานที่

ในรายการโทรทัศน์ที่ปรากฏอยู่ขณะนี้ เหตุการณ์ที่ถ่ายถ่ายสถานที่กันและต่าง
เวลาถิ่น สามารถทำให้มีความต่อเนื่องกันไว้โดยการใช้การเชื่อมเวลาและสถานที่เข้าด้วยกัน
โดยใช้ภาพหรือเสียงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่าง รวมกัน

การเชื่อมด้วยภาพ สามารถใช้เทคนิคของการจางภาพ (FADE) จากภาพ
เหตุการณ์คือเป็น FADE ดำ ขาว หรือ FADE สีเข้าหากัน แล้วจึงท่อดำด้วยภาพเหตุการณ์
อีกเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งหมายความว่าสองเหตุการณ์ต่อเนื่องกันเหตุการณ์หนึ่งจะจางหายไปจน
ให้รู้ว่าเวลาต่างถิ่น เทคนิคที่ใช้ในการเชื่อมเวลาอีกเทคนิคหนึ่งก็คือ DISSOLVE ภาพที่
ออกจากรู้ดีว่าเป็นเหตุการณ์ย้อนอดีตไว้ เทคนิคการวางภาพ (WIPES) ก็เป็นอีก
เทคนิคหนึ่งที่ใช้เชื่อมเวลาและสถานที่ไว้

การเชื่อมภาพด้วยเสียง ก็สามารถทำได้เช่นกรณี FADE CROSS เสียง
หรือเปลี่ยนเพลงในเหตุการณ์ต่างถิ่น เพื่อให้รู้ว่าเป็นเหตุการณ์หรือเรื่องใหม่ นอกจากนั้น
แล้วก็ยังสามารถเชื่อมภาพด้วยธรรมชาติได้เช่นเดียวกัน

สำนักหอสมุด